*गरुडोद्भव m. *ein best. Edelstein* Gal.

गरुडोपनिषद् f. Titel einer Upanishad.

गरुत् (*m. n.) *Flügel* Prasannar. 105,17.

गरुत्मत् 1) Adj. *geflügelt.* — 2) m. *a*) = गरुड 1) *a*) Suparn. 1,3. — *b*) *Vogel.*

*गरुत्योधिन् m. *Wachtel.*

*गरुल m. = गरुड 1) *a*).

गर्ग 1) m. *a*) N. pr. verschiedener Personen. Pl. *ihr Geschlecht.* — *b*) *ein best.* Trjaha Vaitân. — *c*) *ein best. Tact.* — *d*) **Stier.* — *e*) **Regenwurm.* — 2) f. आ und ई ein Frauenname.

*गर्गकुल n. = गार्ग्यस्य, गार्ग्ययोः und गर्गाणां कुलम् Mahâbh. 2,409,*a*.

गर्गतर Adj. Ind. St. 13,412.

*गर्गत्रिरात्र und गर्गत्र्यह m. *eine best. Begehung.*

*गर्गभार्गविका f. *eine Heirath zwischen Nachkommen* Garga's und Bhṛgu's.

गर्गभूमि m. N. pr. eines Fürsten.

गर्गमनोरमा f. Titel eines Werkes.

*गर्गमय Adj. *von den* Garga *herrührend* Mahâbh. 2,406,*b*.

गर्गर 1) m. *a*) *Strudel, gurges.* — *b*) *ein best. musikalisches Instrument.* — *c*) *Butterfass.* — *d*) **Pimelodus Gagora* (ein Fisch). — *e*) *N. pr. eines Mannes. — 2) f. गर्गरा *Butterfass* Lalit. 315, 18. — 3) f. गर्गरी *a*) dass. — *b*) *eine Art Krug.*

गर्गरक 1) m. *a*) *ein best. Fisch.* — *b*) *eine best. Pflanze mit giftiger Frucht.* — 2) *f. °रिका *eine best. Pflanze* und *deren Frucht* gaṇa हरीतक्यादि in der Kâç.

*गर्गरूप्य Adj. = गर्गमय Mahâbh. 2,406,*b*.

गर्गशिरस् m. N. pr. eines Dânava.

गर्गसंहिता f. Titel eines Werkes Bühler, Rep. No. 58.

गर्गस्रोतस् n. N. pr. eines Tîrtha.

*गर्गाट m. *ein best. Fisch.*

गर्ज्, गर्जति (vom Med. गर्जमान), *गृञ्जति, *गर्जयति 1) *brüllen, brummen, toben, brausen, tosen, donnern, schwatzen* (von Vögeln). Mit Acc. des Lautes 177,13. — 2) *den Mund voll nehmen, herausfordernd reden, grossprechen, — thun* 322,15. Spr. 7525. — Mit अति *sehr herausfordernd reden* MBh. 7,41,1. — Mit अनु *entgegenbrüllen* u. s. w. — Mit अभि *anbrüllen, anschreien* (mit Acc.), *ein wildes herausforderndes Geschrei erheben.* — Mit समभि *anbrüllen, anschreien;* mit Acc. — Mit उद् 1) *ein Gebrüll erheben.* — 2) *mit lauter Stimme ausrufen.* — Mit परि *brüllen, schreien, knurren, keifen* (von einem bösen Weibe). — Mit प्र *zu tosen —, zu donnern beginnen.* — Mit *संप्र in *°गर्जित. — Mit प्रति *entgegenbrüllen, mit einem Brüllen* u. s. w. *antworten, anschreien;* mit Acc. der Person oder des Lautes. — 2) *sich widersetzen, Widerstand leisten.* — 3) *wetteifern mit* (Gen. oder Instr.) 249,11. 251, 2. 252,26 (चन्द्रस्य st. मुखस्य zu verbessern). — Mit वि *brüllen, schreien.* — Mit सम् *anbrüllen, anschreien.*

गर्ज 1) m. (*f. आ) *Gebrüll* (insbes. **eines Elephanten*), *Getöse.* — 2) *m. *Elephant.*

*गर्जक m. *ein best. Fisch.*

गर्जन n. *Gebrüll, Geschrei, Getobe, Getöse, Donner* (Spr. 7856).

*गर्जर n. *eine Grasart* Râgan. 8,132.

*गर्जाफल m. *Asteracantha longifolia* Râgan. 11,219.

गर्जि m. = गर्जित 2) *a*) Vikramâṅkaḱ. 9,71.

गर्जित 1) *m. *ein brünstiger Elephant.* — 2) n. *a*) *Gebrüll, wildes Geschrei, Getöse, Donner.* — *b*) *herausforderndes Gerede, Grosssprecherei.*

गर्जितरव m. *Gebrüll* Spr. 846.

*गर्जितासक् m. *Löwe* Gal.

*गर्ज्य Partic. fut. pass. von गर्ज्.

1. गर्त m. 1) *hoher Stuhl, Thron.* — 2) *der Sitz des Streitwagens.* — 3) *Wagen* Gaut. — 4) **Würfeltisch.* — 5) **Haus, Gemach.*

2. गर्त 1) m. f. (आ) und n. *Grube, Loch, Grab.* — 2) m. *a*) *Kanal* M. 4,203. — *b*) **Lendenhöhle.* — *c*) **eine best. Krankheit.* — *d*) *N. pr. eines Theiles von* Trigarta. — *e*) mit गर्भ verwechselt. — 3) f. आ N. pr. eines Flusses.

*गर्तकी f. *Weberwerkstatt* Gal. Vgl. गर्तिका.

गर्तन्वत् Adj. *mit einer Grube* oder *Vertiefung versehen.*

गर्तपत्य n. *das Fallen in eine Grube* Çâṅkh. Br. 16,9. 25,14.

गर्तमित् Adj. *in eine Grube versenkt.*

गर्तसद् Adj. *auf dem Sitze des Streitwagens sitzend.*

गर्ताकुक्कुट m. *ein best. Vogel.*

गर्तारुह् Adj. (Nom. °रुक्) *den Sitz des Streitwagens besteigend.*

गर्ताश्रय m. *ein in Löchern wohnendes Thier.*

*गर्तिका f. *Weberwerkstatt.* Vgl. गर्तकी.

*गर्तिन् und *गर्तीय Adj. von गर्त.

गर्तेश (?) m. Lot. de la b. l. 502.

गर्तेष्ठा Adj. *in der Grube, d. i. im Grabe befindlich.*

गर्तोदक n. *Grubenwasser* Âçv. Gṛhj. 4,2,10, v. l.; vgl. Sâj. zu ṚV. 10,14,9.

*गर्त्य Adj. = गर्तमर्हति.

गर्द्, गर्दति, *गर्दयति *frohlocken.*

गर्द Adj. (f. आ) *hungrig* (nach Comm.) TS. 3,1,11,3.

1. गर्दभ्, °भति *den Esel spielen.*

2. *गर्दभ् Adj. von गर्दभय्.

गर्दभ 1) m. *a*) *Esel.* Am Ende eines adj. Comp. f. आ. — *b*) **ein best. Parfum.* — 2) f. °भी *a*) *Eselin.* — *b*) *ein best. in Kuhmist lebendes Insect.* — *c*) *Name *verschiedener Pflanzen* (= अपराजिता, कटभी und श्वेतकण्टकारी. — *d*) **eine best. Hautkrankheit.* — 3) *n. *a*) *die Blüthe der Nymphaea esculenta.* — *b*) *Embelia Ribes.*

गर्दभक m. (Agni-P. 31,36), °भिका f. und *गर्दभगद m. *eine best. Hautkrankheit.* — Vgl. कीटगर्दभक.

गर्दभनादिन् Adj. *wie ein Esel schreiend.*

गर्दभपुष्प m. = खरपुष्प.

*गर्दभय्, °यति Denom. von गर्दभ.

गर्दभरथ m. *ein mit Eseln bespannter Wagen* Ait. Br. 4,9.

गर्दभरूप m. Bein. eines Vikramâditja.

*गर्दभवल्ली f. (Gal.), *गर्दभशाक m. und *गर्दभशाखी f. *Clerodendrum Siphonanthus.*

गर्दभाक्ष m. N. pr. eines Daitja.

*गर्दभाण्ड 1) m. *a*) *Thespesia populneoides.* — *b*) *Ficus infectoria* Râgan. 11,125. — 2) Adj. *das Wort* गर्दभाण्ड *enthaltend.*

*गर्दभाण्डक m. = गर्दभाण्ड 1) *a*).

*गर्दभाण्डीय Adj. = गर्दभाण्ड 2).

गर्दभि m. N. pr. eines Mannes. गार्दभि v. l.

गर्दभिन् m. Pl. fehlerhaft für गर्दभिल 2).

गर्दभिल m. N. pr. 1) des Vaters von Vikramâditja VP.² 5,392. — 2) Pl. einer Dynastie VP. 4,24,14.

गर्दभिल्ल m. N. pr. eines Fürsten Ind. St. 15, 256. 281. Vgl. गर्दभिल.

गर्दभीमुख m. N. pr. eines Lehrers.

गर्दभीविद्या f. *ein best. Zauberspruch* Paṅḱad.

गर्दभीविपीत m. N. pr. eines Mannes.

गर्दभेष्या f. *Eselsopfer* Kâtj. Çr. 1,1,13.

*गर्दयितु m. *Wolke.*

गर्ध्, गृध्यति 1) *ausholen, weit ausschreiten* ṚV. 4,38,3. — 2) *gierig sein, heftig verlangen nach* (Loc. oder Acc.). गृद्ध *gierig, heftig verlangend nach* (Loc.) — *Caus. गर्धयति, °ते 1) Act. *a*) *gierig machen.* — *b*) *gierig sein.* — 2) Med. *Jmd* (Acc.) *täuschen, hintergehen.* — Mit अनु *gierig sein nach* (Loc.). — Mit अभि in °गृध्र. — Mit प्र in प्रगर्धिन्. — Mit प्रति *gierig sein nach* (Acc.).

गर्ध m. 1) *Gier, Begierde, heftiges Verlangen nach* (im Comp. vorangehend) 218,3 (vgl. Anmm.). Naish. 7,71. — 2) *= गर्दभाण्ड 1) *a*).

*गर्धन 1) Adj. (f. आ) *gierig.* — 2) f. आ *Gier.*

*गर्धित Adj. *gierig.*